

Sen

– Hasan POLAT · 10 Ekim 2011

bil/sen
nereye baksam sen
nereye dönsem sen
her yerde sen
her yönde sen
kavgada sen
sevdada sen
nasıl çiziyorsun içimi bir bil/sen

bazan kuzeyde
ıslak bir kayanın yosununda
şimal yıldızım olurdun
bazan güneyden azgın bir dalga
lodos gibi kudururdun
fütursuzca çarpardı gözlerin yüzüme
bir poyraz tünerdi etime
kaçışırken bulutların kanadında bir firari bahar
üşüşürdü üzerime karanlıklar
bir alev alazlanırdı ellerimde
üşürdü yüreğim
yarılırdı gece
sonra
yapraklar telaşla savrulurdu
süpürülürdü ansız bir karayelde
amansız bir vurgun kuşatırken düşleri
dalgalar sırt sırta yürürdü
pervasızca soyunurken gökkuşağı
sahiller son defa dövülürdü
bir gün sen
bir balığın solungacında
denizlerden çıkıp gel/sen
bir kuşun kanadında
toprağıma in/sen
bir dağ heybetinde
al bir şafağın görkeminde

bu kuş çığlığı yüreğime
ansızın gir/sen
ve ben uyurken
kendini silip git/sen
nereye baksam sen
nereye dönsem sen
yangında sen
yanan ben